

St Göran Terassen

Antikvarisk karaktärisering

20191031 / White arkitekter AB

white

Innehåll

INLEDNING	3
HISTORIK	4
KULTURHISTORISK KARAKTÄRISERING	11
KARAKTÄRSDRAG ATT VÄRNA	18
KÄLLOR	19

Objekt	Beställare	Omslagsbild	Ansvarig	Handläggare
Objekt: Adress: Kommun: Län:	St: Görän Terrassen Sankt Göränsplan 1 112 19 Stockholm Stockholm kommun Stockholms län	Locum Matsalen på S:t Göräns sjukhusområde, strax efter uppförandet. Fotograf Sune Sundahl. Källa: ArkDes	Annika Andersson <i>Bebyggelseantikvarie</i> White Arkitekter AB Östgötagatan 100, Stockholm Tel. +46 8 402 26 33 annika.andersson@white.se	Evelina Regenius Jouper <i>Byggnadsantikvarie</i> Tel. +46 8 518 32 810 evelina.regenius.jouper@white.se

Inledning

BAKGRUND OCH OMFATTNING

White har givits i uppdrag av Locum att utföra en antikvarisk karaktärisering för att fastställa de karaktärsbärande delar av byggnaden som utgör det kulturhistoriska värdet. Karaktärisering har föregåtts av platsbesök 2019-10-11. Plantolkning omfattas inte av uppdraget.

Samtliga fotografier är tagna av White arkitekter om inte annat anges. Bilder från White arkitekter är upphovsrättsskyddade och får endast användas efter tillstånd från det aktuella uppdragets uppdragsledare.

VAD ÄR KULTURHISTORISK KARAKTÄRISERING?

Bebyggelseområdets karaktärsdrag är en hänvisning till PBL 2 kap 6 §. Genom att hänsyn tas till karaktärsdragen värnas bebyggelseområdets historiska, kulturhistoriska, miljömässiga och konstnärliga värden. Därmed undviks även förvanskning i enlighet med PBL 8 kap 13 §. För beskrivning av bebyggelseområdets karaktärsdrag används Boverkets *Checklista karaktärsdrag* som utgångspunkt.

VAD ÄR KULTURHISTORISKT VÄRDE?

Bebyggelseområdets kulturhistoriska värde hänvisar till flera delar i PBL, bl.a. PBL 2 kap 6 § samt PBL 8 kap 9 och 13 §§. Det är dock inte fastställt vare sig i lagtext eller rättspraxis vad kulturhistoriskt värde är.

FÖRFATTNINGSSKYDD

Lagstadgat skydd enligt plan- och bygglagen (PBL)
Gällande stadsplan PI 4138A från 1953 anger att fastigheten ska användas för allmänt ändamål. Något skydd för byggnaden förekommer naturligt inte eftersom byggnaden är uppförd efter att detaljplanen upprättats.

I avsaknad av bestämmelser avseende skydd mot förvanskning samt varsamhet gäller generella bestämmelser enligt PBL. Det innebär att ändringar ska utföras varsamt så att byggnadens karaktärsdrag tas tillvara, i enlighet med PBL 8 kap 17 §, samt att byggnaden inte får förvanskas, i enlighet med PBL 8 kap. 13 §.

ÖVRIGA STÄLLNINGSTAGANDEN

Stockholm stadsmuseums klassificering

Den aktuella byggnaden är markerade som *blå* i Stockholms stadsmuseums inventering. Det innebär att museet tillsammans med Kulturnämnden har bedömt att byggnaden har ett synnerligen högt kulturhistoriskt värde.

Motiveringen till klassificeringen är att *matsalsbyggnaden är en unik byggnad inom S:t Görans sjukhusområde. Arkitekturens fantasifulla former blir ett avvikande inslag i den sakliga miljön runt S:T Görans sjukhus. Tillsammans med de äldre byggnaderna bildar huset ett entrétorg på nordsidan och terrasserade uteplatser på sydsidan.*

Arkitekturen är genomtänkt och väl gestaltad med tydliga arkitektoniska kvaliteter. Den detaljrika utformningen med synliga och dekorativa konstruktioner är typiska för Ralph Erskine. Omsorgen som personalen uttrycks i naturliga material och genomtänkta planlösningar som bidrar till en gemytlig känsla trots det stora antalet sittplatser. Den unika byggnaden bevarar den ursprungliga utformningen utan förvanskande tillägg eller ändringar.

Historik

RALPH ERSKINE

Arkitekten Ralph Erskine var en av Sveriges mest framstående arkitekter under 1900-talet. Han föddes i London 1914 och studerade vid Regent Street Polytechnic i London 1932-1937. Därefter flyttade han 1939 till Sverige för att studera den svenska modernismen och funktionalismen inom arkitektur och formgivning. Efter att kriget bröt ut i Europa blev Erskine, som var pacifist, kvar i Sverige och drev sin egen arkitekturverksamhet. Åren 1944-1945 studerade han vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm.

Erskine hade ett stort intresse för sambandet mellan formgivning, arkitektur och det sociala ansvarstagandet som kom med välfärdssamhället under mitten av 1900-talet. Detta kom att forma hans sätt att arbeta och han var noga med att under projektets gång ha kontakt och vara lyhörd med de som skulle bo samt verka i hans byggnader. Han skapade därmed arkitektur som balanserade mellan den sociala gemenskapen och individens behov av avskildhet. Han brukade säga att "arkitektur är brukskonst".

Under sin karriär formade han sina byggnader utifrån klimatets inverkan på dem och används sig ofta av vinden och ljuset i sitt skapande.

Erskine var under hela sin karriär verksam både nationellt och internationellt och har byggnader bland annat i London, Newcastle, Stockholm och Göteborg. Hans första stora projekt var ett bostadsområde i Gytterp, strax utanför Nora. Erskine var en mångfasetterad arkitekt och ritade affärscentrum,

offentliga byggnader, fabriker, kontorskomplex, flerfamiljshus och villor.

Erskine hade genom sina gestaltningar ett stort inflytande på arkitekturdebatten och han verkade målmedvetet för arkitekturpolitiska och sociala möjligheter i samhällsbygget. Han formades utifrån den grundläggande framtidstron som formade arkitektur och stad på 1940-1950-talet och arbetade troget mot det goda samhället.

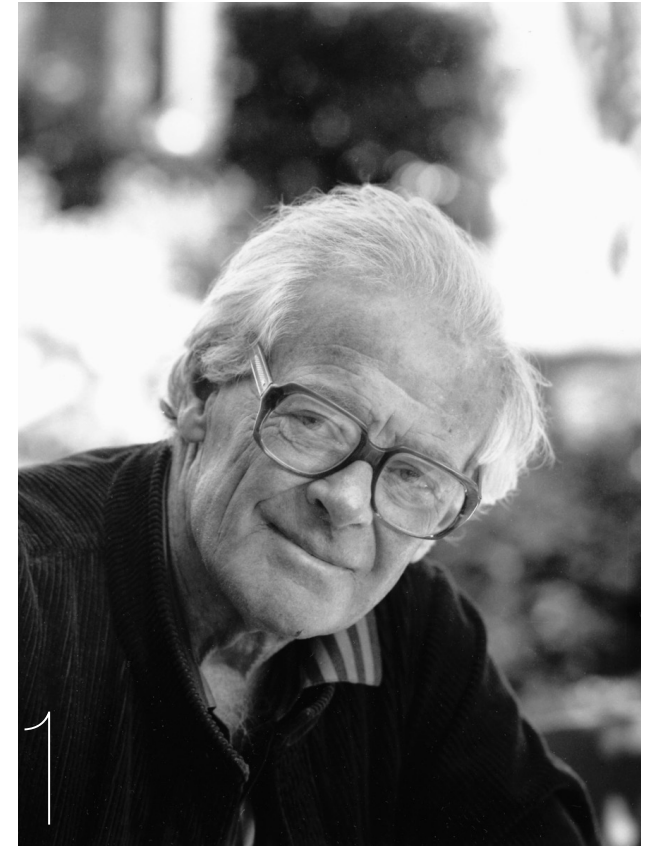
Erskines arkitektur beskrivs som en blandning av det expressiva och det formrika med sina specifika detaljer som ger husen en tydlig karaktär men där det samtidigt finns en anspråkslöshet.

Några av de delar som karaktäriserar Erskines byggnader är de välvda taken samt de organiskt formade fasaderna i trä, tegel och betong. Ofta hade byggnaderna oregelbundna fönsterrader och lekfulla inslag från det maritima. Det maritima temat genomsyrar byggnaderna då han älskade båtlivet, så pass att han tidigt i sin karriär hade sitt arkitektkontor på en båt.

Trots att Erskine själv såg sig som funktionalist speglade hans byggnader arkitektens förkärlek till det dekorativa, om en återhållsamt, men ändå avvikande från de funktionalistiska idealet. Hans arkitektur har kallats för organisk, eklektisk och ad hoc.

1. Ralph Erskine 1987, porträtt taget av Sune Sundahl. Källa: ArkDes

2. Villa Gadellius, Lidingö. Källa: ArkDes

Karaktärsdrag typiska för Erskine

- Byggnader formade efter klimatet
- Byggnader anpassade till terräng
- Asymmetri
- Brutna pulpettak
- Synliga och accentuerade konstruktioner
- Limträbalkar, furu

- Fönster i asymmetriskt placerade lägen
- Fönsterband
- Låga, långsmala fönster

- Olika struktur och fasadmaterial
- Liggande panel
- Betong med synliga gjutformsstruktur
- Utskjutande balkar
- Stålpelare

- Maritima kopplingar
- Accentuerade skorstenar

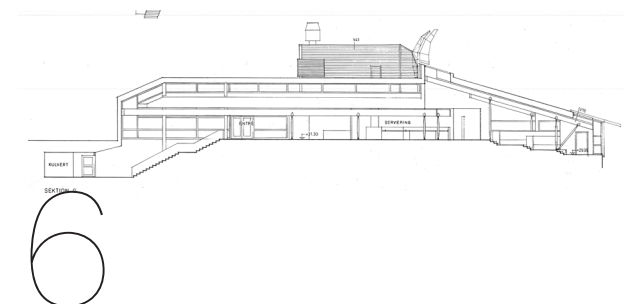
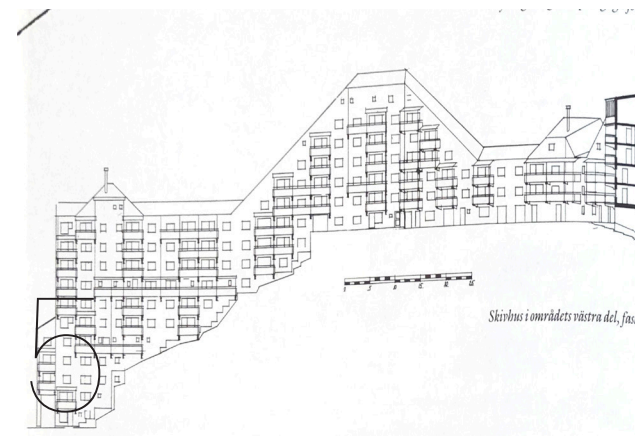
1. Villa Engström, Sorunda Nynäshamn, även kallad Kupol-villan med det karaktäristiska kupade taket.
2. Kvarteret Ort driven i Kiruna. Flerfamiljshus med det karaktäristiska brutna taket med accentuerade skorstenar.
3. Flerbostadshus i Sandviken, med de karaktäristiska balkongerna där funktionen av konstruktionen är tydlig.
4. Shoppingcentrum i Luleå, trots det funktionalistiska är detaljerna och vinklarna dominerande.
5. Bostadshus för skogsarbetare, Jädraås Gäddleborg, det karaktäriseras av det sluttande taket och kontrasterna mellan den mörka panelen och den vita putsen.

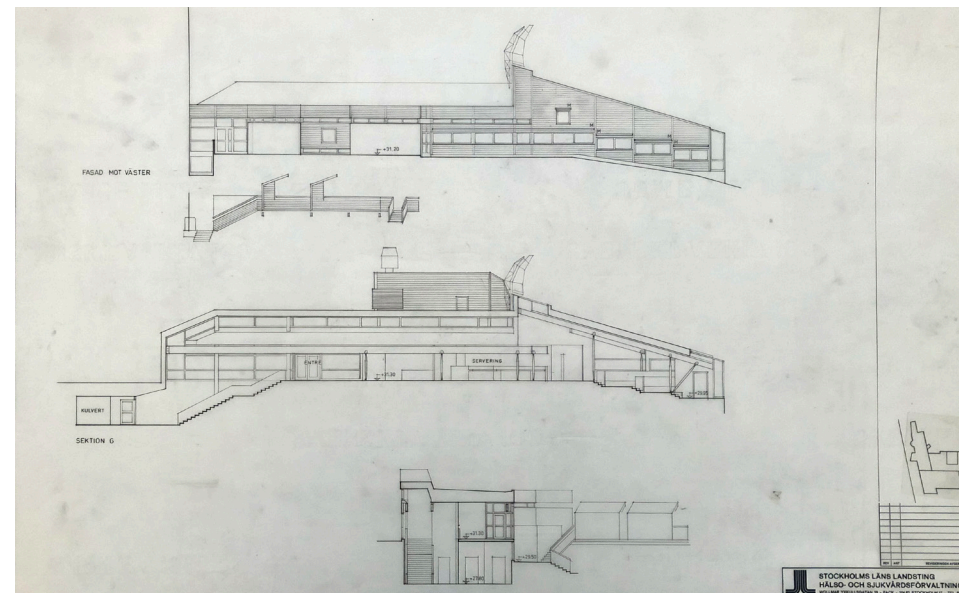
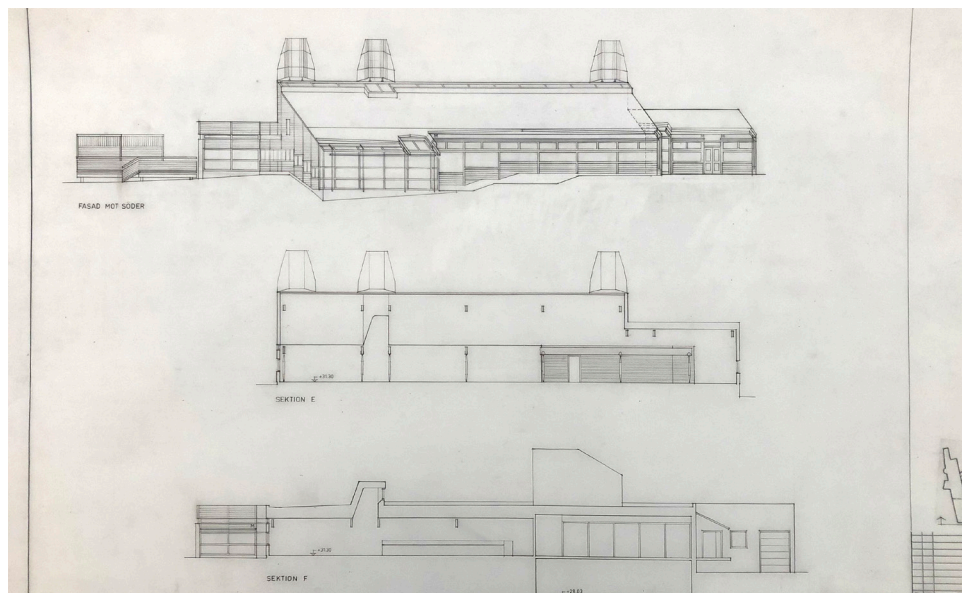
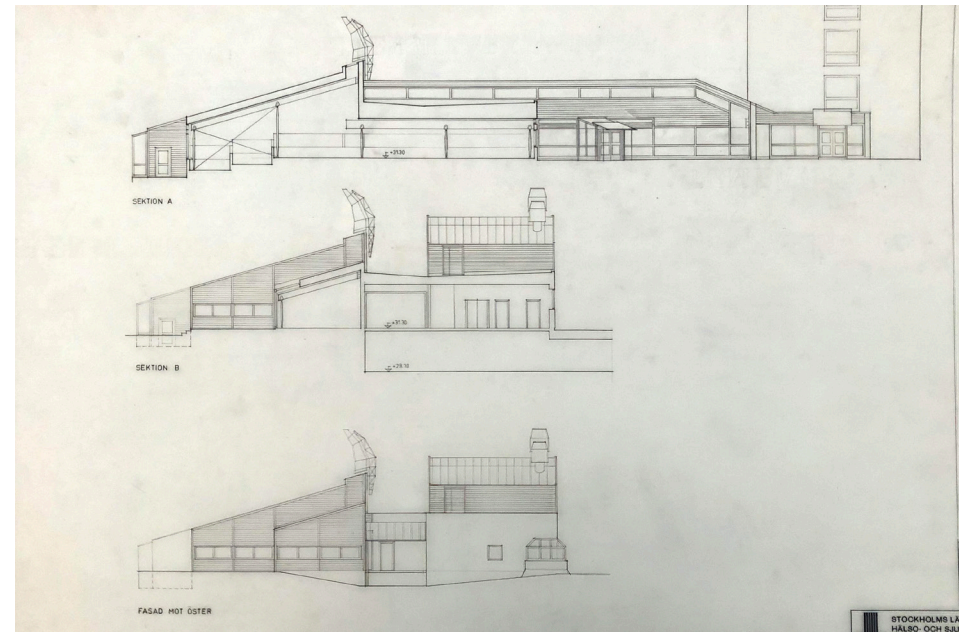
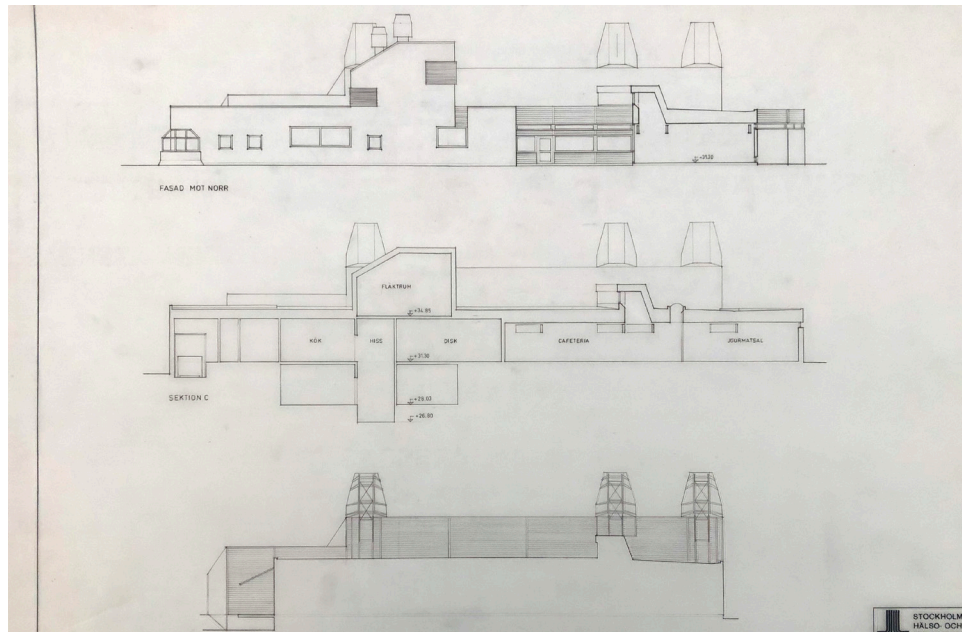
Bildkälla: ArkDes

1. Ståpelarkonstruktion med ett utförandet karaktäristiskt för Erskines arkitektur, bilden visar konstruktionen av Stockholms Universitetsbibliotek.
2. Turisthotellet Borgarfjälls matsal och uppehållsrum från 1948, fotografi från 1988.
3. Infästning av ståpelare i Görans Terrassens matsal.
4. Villa Nordmark i Bockholmssåtra från 1962, de dominerande balkarna dominerar byggnaden, ett tydligt grepp av Erskine.
5. Sektionsritning av Myrstuguberget i Huddinge, visar på hur Erskine formade byggnaden efter bergets form.
6. Görans Terrasen kramar likt Myrstugubergets verksbranten fast i mindre skala.

Källa: Bok, Ralph Erskine, Arkitekt

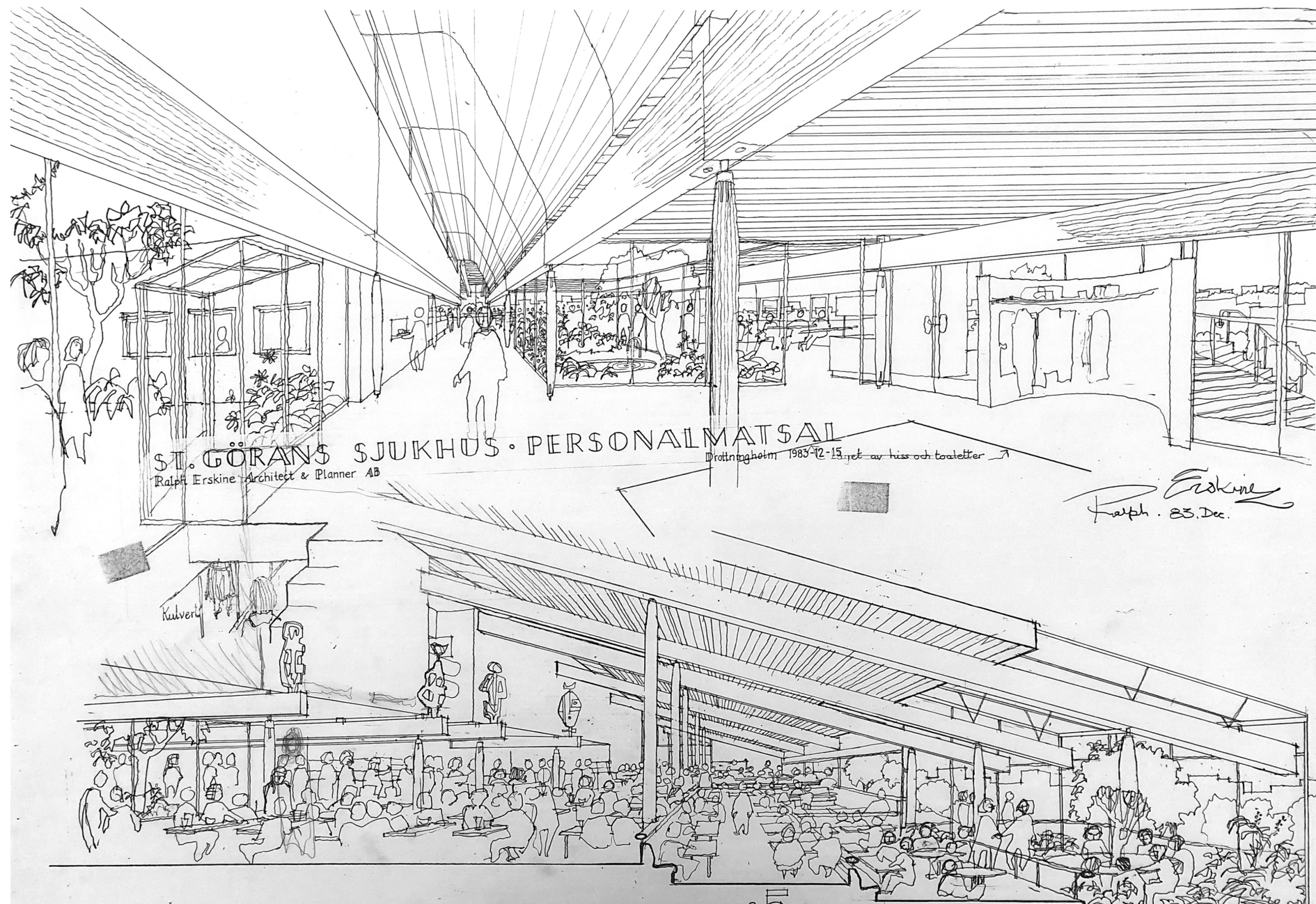

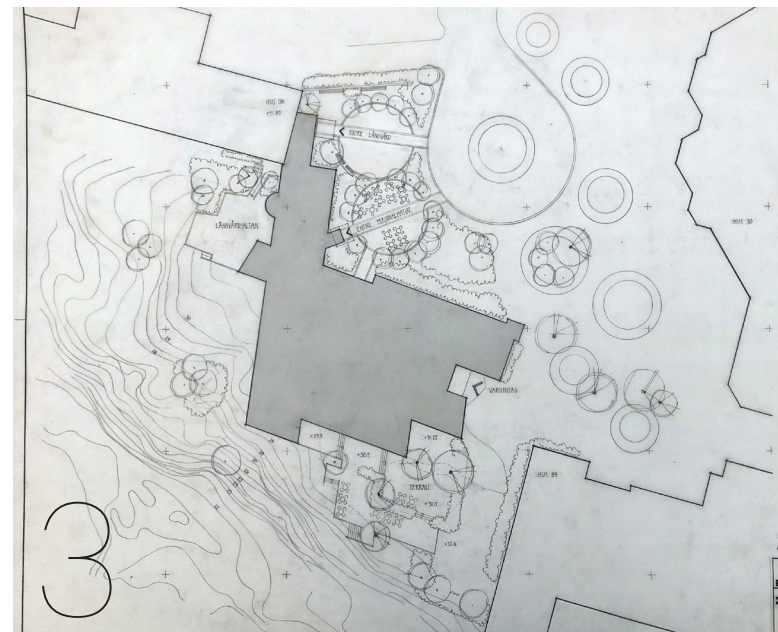
Ralph Erskines skisser från arbetet med Görans Terrassens matsal. Källa: ArkDes

Ralph Erskines vision för Göran Terrassen, en levande och grönskande miljö på branten av S:t Görans Sjukhus, december 1983.. Källa: ArkDes

Ralph Erskines första vision den nya matsalen, en ritning från december 1983. Den utvändiga grönskan tar sig in i lokalen med invändiga trädgårdar och stora glaspartier. Källa: ArkDes

1. Situationsplan upprättad vid projekteringen av byggnaden. Höjdd kurvorna söder om byggnaden visar en förkastningsbrant som stupar framför byggnaden. Idag har det tillkommit fler byggnader och terräng och natur söder om byggnaden är inte lika tydlig. Källa: ArkDes. Markering av byggnaden utförd av White.
2. Den låga matsalsbyggnaden i relation till de omkringliggande stora byggnaderna.
3. Situationsplan 1:200 från anmälanskedet i byggprocessen. Visar de träd och den grönska som planerades runt byggnaden. Den norra entrén var tänkt att ha en mindre parkanläggning med sittplatser för matsalsgästerna. Denna plantering utfördes inte i sin helhet vilket ses i bild 2 på sidan 12. Källa: ArkDes

Karaktärisering

PLACERING I LANDSKAPET

Göran Terrassen är placerad mellan de stora byggnaderna som tillsammans utgöra S:t Görans sjukhusområde. Området är beläget på en höjd som blickar ut över Kungsholmens omkringliggande bebyggelse. Göran Terrassen är placerad på höjdens södra del och byggnaden har förkastningsbranten nedanför den södra fasad och uteplats vilket har påverkat byggnadens gestaltning, ett typiskt grepp för Erskine.

Byggnadens entré på norra fasaden vetter mot en öppen asfalterad yta med parkeringar. Vid inventeringstillfället pågår ombyggnationer av området och den öppna ytan har delvis skärmats av med kravallstaket, vilket skapar en kal yta vars karaktär belamras så som en byggplats tenderar att göra.

Åt norr finns planteringar och mindre träd närmast byggnaden och dess entré, en grönska som sträcker sig upp på byggnaden.

OMKRINGLIGGANDE BEBYGGELSE

Bebyggelsen som omger Göran Terrassen skiftar i karaktär. Åt väst ansluter byggnaden till hus 06 som är en del av den medicinska kliniken som karaktäriseras av ett långsmal lamellhus av ljus puts och träpanel målad i grå kulör. Själva sjukhusbyggnaden karaktäriseras av den stora volymen i tegel med markerade fönsterband i brunt. Volymen stärks av den asymmetriska oktagonformade byggnadsvolymen som sticker ut från den centrerade lamellen. Fysiologiska kliniken som är belägen öst om Göran Terrassen är en äldre byggnad vars karaktär är sprungen ur det tidiga 1900-talet med putsade fasader, gördelgesims och spröjsade fönster.

Byggnaderna har olika kulörer men karaktäriserande för området är rött tegel. Göran Terrassen knyts därigenom ihop med den stora sjukhusbyggnaden och den slätputsade, tegelröda, Fysiologiska kliniken.

Bebyggelsen är varierande och oregelbundet placerade utifrån den slingrande vägdragnings som kröner höjden. Proportioner och skala varierar och formen följer funktionen.

- Höjd
 - Förkastningsbrant
 - Hårdgjord yta
 - Mindre planteringar
-
- Blandad bebyggelse
 - Tegelröd kulör
 - Oregelbunden placering

1. S:t Görans sjukhusområde sett från söder. Mellan de stora byggnaderna ligger den låga matsalsbyggnaden. Fotografiet är taget innan ombyggnationer samt uppförandet av de byggnader som nu är belägna på södra och västra sidan.

Källa: Bing

2. S:t Görans sjukhusområde sett från norr, nedanför höjden finns ytterligare stor bebyggelse. Likt bild 1 är inte bilden representativ för nuläget på grund av de extensiva ombyggnaderna som området genomgått de senaste åren.

Källa: Bing.

3. En del grönska finns på platsen en ombyggnationerna stör helhetskaraktären av Sankt Görans Plan.

1. Restaurang Göran Terrassen strax efter uppförandet med den karaktäristiska liggande panelen i svart kulör, de röda detaljerna, de klargula markiserna.
2. Framsidan med huvudentrein mot Sankt Göransplan med de nyplanterade träden knappt tilltagna i växt. Det karaktäristiska accentuerade fläktvåningen i dubbla plan med brutet tak träder tydligt fram på den annars låga byggnaden. Planteringen som syns i ritningen
3. Den stenlagda terrassen svämmar över av gult från markiserna och skuggas av den grönska som tidigare täckte branten åt söder.

Källa: Fotograf Sune Sundahl, ArkDes

Karaktärisering

EXTERIÖR

Göran Terrassen karaktäriseras av en asymmetrisk volym med många olika fasadkaraktärer som varierar beroende på vart ifrån man ser byggnaden. Mot Sankt Göranplatsen karaktäriseras volymen av en uppbruten horisontalitet i ett våningsplan med en accentuerad högdal, fläktvåningen. Den accentuerade delen karaktäriseras av det brutna taket som kopplar till Erskines maritima inslag i arkitekturen. Den grönskande klätterväxt som klär fasads norra sida tar fasta i Erskines tidiga visioner om en grön plats.

Karaktäriserande för denna fasad är det röda fasadteglet och den svarta liggande träpanelen som omgärdar fönsterbanden i olika dimensioner. Fönstren med sina röda fönsterkarmar i trä står i kontrast till det teglet och den svarta panelen.

Från öster är byggnaden uppdelad i flera olikformade volymer. Karaktäristiskt för denna sida är den södra volymen vars gavel och fasad utmynnar i pulpettakets vars fasader är klädd i den liggande panelen i svart kulör. Den norra byggnadsvolymen karaktäriseras av en rektangulär tegelfasad som särskiljer sig genom ett utstickande burspråk. Ovan tegelvolymen sticker fläktvåningen upp och karaktäriseras av den svarta liggande panelen och det gula plåttaket.

Från söder dominerar det sluttande gula taket och byggnadens karaktär är en helt annan än resterande fasader. Den proportionella fördelningen gör att fasaderna med den mörka panelen och fönstersättningen underordnar sig det gula. Byggnaden från söder karaktäriseras av taket men även av en öppenhet som skapas av det generösa fönsterpartierna

som ramar in av röda träkarmar. Den västra fasaden karaktäriseras av den invändiga terraserings som återspeglas utåt och gör byggnaden följer förkastningsbrantens sluttning.

Tydliga karaktäriserande detaljer för byggnaden är de tre ljusreflektorer som kröner taket. Den vita och blåa plåten för tankarna till alla de vita installationer som återfinns på taket på en färja. Formen tillsammans med det sluttande södra takfallet kan tillsammans ses som en våg som slår emot klipporna och bryts.

Även de två överdimensionerade skorstenarna tillsammans med de brutna taket på fläktvåningen för tankarna till en färjas utformning. Samtliga karaktäristiska inslag i byggnaden som påminner om Erskines förkärlek till det maritima.

- Assymetriska volymer
- Rött tegel
- Svart liggande panel
- Gul plåt
- Stort takfall
- Maritima inslag
- Ljusreflektorer
- Röda fönster och dörrpartier
- Utstickande vattenkastare

1. Den norra fasaden med fläktvåning
2. Den östra fasaden med två olika karaktärsvolymer.
3. Den södra fasaden med det dominerande gula plåttaket.

1. Restaurang Göran Terrassen strax efter dess uppförande. Bilden visar den karaktäristiska matsalen med ett lugnare intryck med en diskretare möblering. I fonden är utrymmet öppet in i mot den mindre rummet.
2. Nere i den ursprungliga glasverandan tar grönskan sin plats. Terraseringens mittväggar svallar över med gullrankor och de grönskande träderna utanför skapar en vägg av löv med glimtar av utsikt över Kungsholmen.
3. Serveringens ursprungliga utformning. De karaktäristiska statyerna på limträbalkarnas ändar har ännu inte fått sin plats.
4. En plats med liv och rörelse. Den karaktäristiska furun hjälper ljusinsläppen att skapa ett mjukt och varmt ljus i lokalen.
5. Den långa korridoren avslutas med ett hav av ljus som släpps in genom den generösa fönsterraden åt söder.

Karaktärisering

INTERIÖR

Restaurangen och matsalen karaktäriseras av den asymmetriska öppna volymen som avgränsas genom upplevda och faktiska avskärmningar som skapar rum i rummet. In till det stora rummet leds man av en korridor som karaktäriseras av det höga, brutna taket med överljusfönster längs med den östra sidan. Korridoren har en för Erskine typisk asymmetrisk utformning. Korridoren är mer upplevd än faktisk och skapas genom takets utformning, golvets beläggning samt stålpelarkonstruktionen och de kraftiga tvärbalkarna som kantar korridorens sidor. Den västra sidan av korridoren är glaspartier och den östra sidan är det öppna fram till den västra fasaden förutom den tegelvägg som skapar det f.d jourmatsalen. Korridoren mynnar ut i den stora matsalen där takhöjden skiftar.

Rummet är skapat så att blicken leds mot den södra fasaden och de fönsterpartier som öppnar upp ut mot Kungsholmens taklandskap. I den sydvästra delen av matsalen leder korridoren ner i till en terrassering i fyra nivåer som ramas in av tjocka betongmurar som målats i en vit kulör. Terrasseringen avslutas i en glasveranda.

Matsalen karaktäriseras av den synliga och accentuerade konstruktionen. De kraftiga limträbalkarna ligger längs med väggarna och de olika taknivåerna korsar rummet vilket gör att balkarna sticker ut i rumsvolymen. Till den karaktäristiska konstruktionen hör de vita stålpelarna och krysstagen.

För att stärka de karaktäristiska detaljerna och rummet har Erskine arbetat med ljuset, genomsläpplighet och distanser mellan material, vilket är tre bärande gestaltungsgrepp som stärker matsalens karaktärsdrag.

Ljusinsläppen i form av över- och underljusfönster samt takfönster karaktäriserar huset och matsalens helhet. Längs med den västra fasaden finns ett fönster som följer formen av den intilliggande limträbalken, varför fönstrets funktion endast är accentuera balken. En viktig detalj som stärker karaktärsdraget.

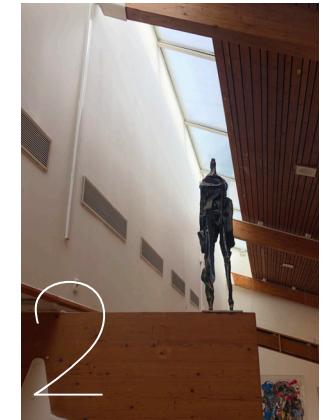
Karaktäristiska komplement till byggnaden är de konstverks om finns i rummet. Bland annat "Figurer" av Rune Rydelius som blickar ut över matsalen från sina placering i ändarna av de horisontella limträbalkarna.

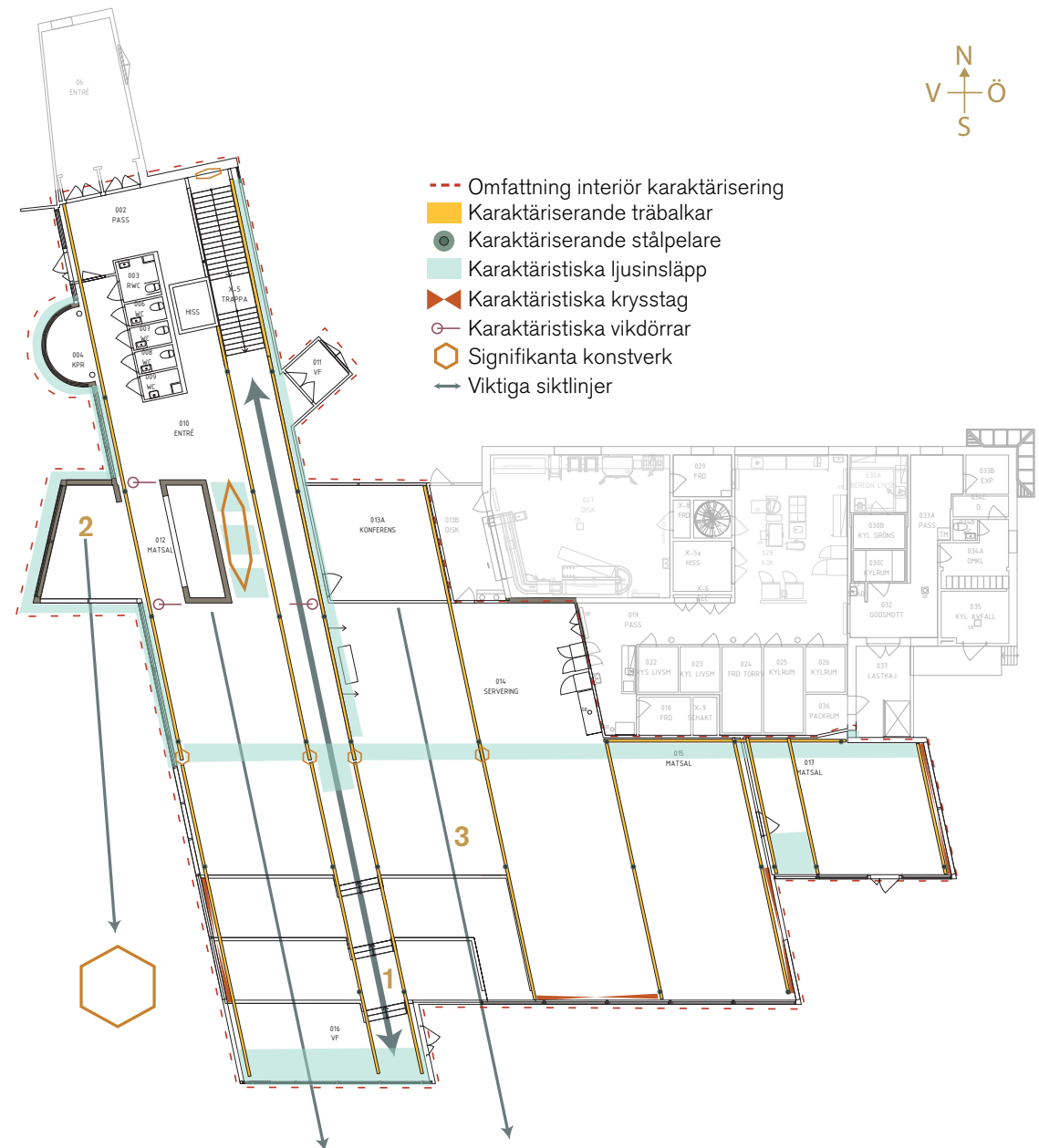
- Stora sammanhängande volymer
- Taket i fokus, en sluttande innervägg
- Upplevda rumsligheter
- Materialitet, furu, vitt och stål
- Invändig terrassering
- Exponerad och accentuerad konstruktion
- Distans mellan material
- Takfönster
- Över- och underljus
- Genomsläpplighet
- Siktlinjer

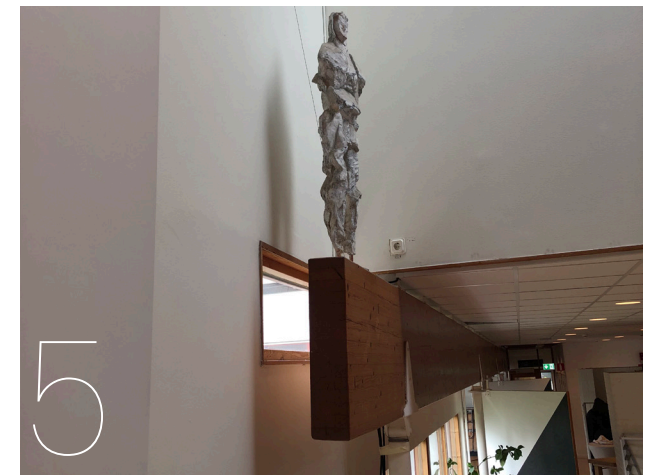
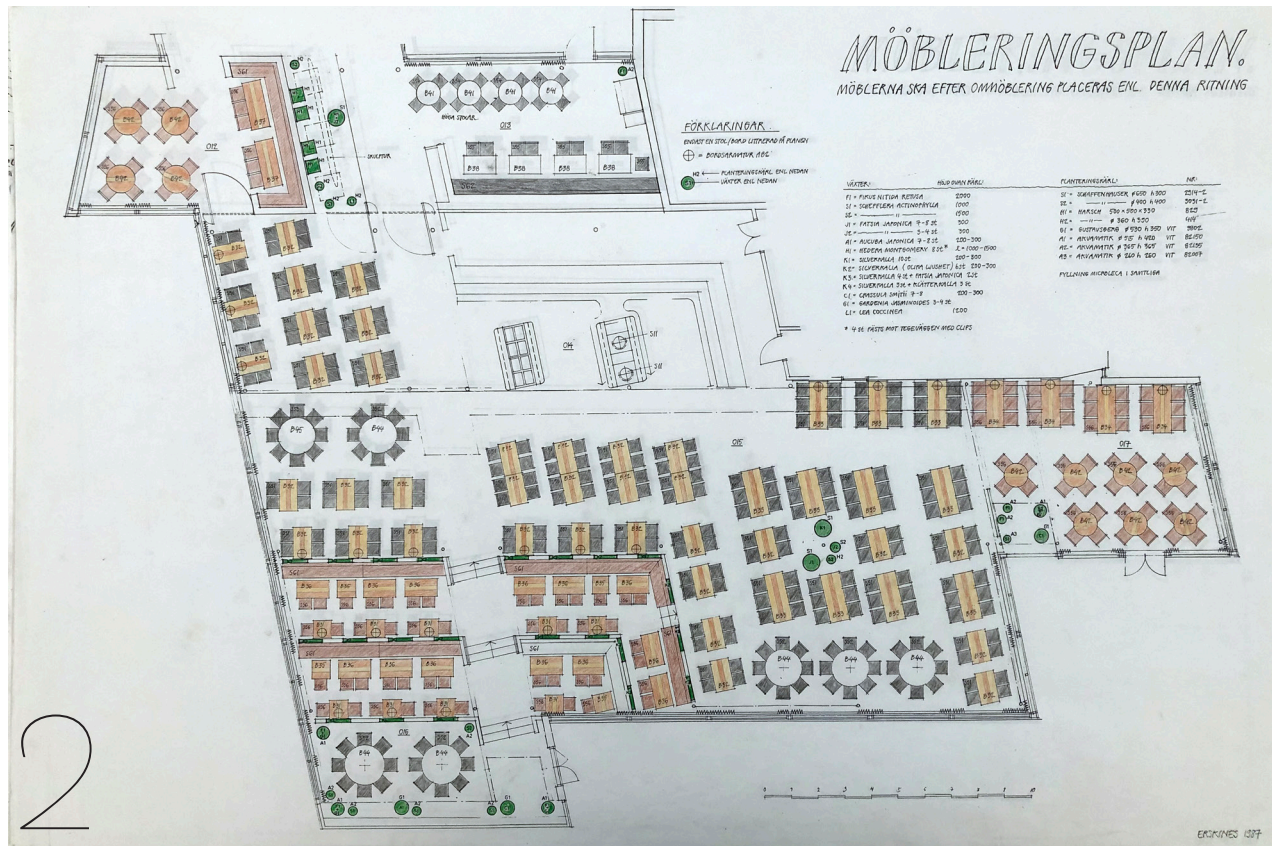
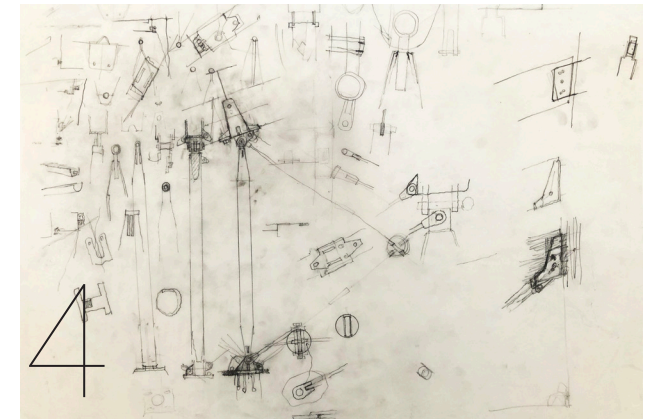
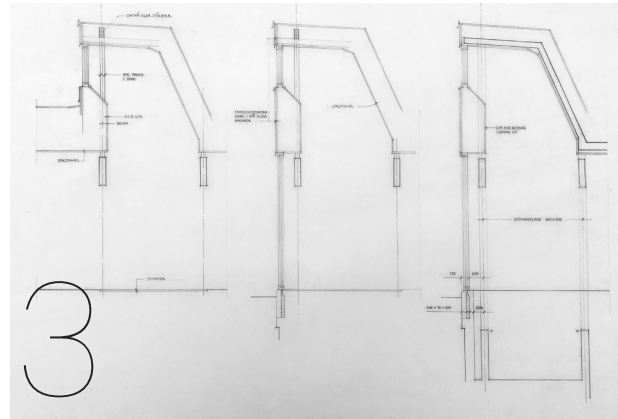
1-2. Statyerna "Figurer" som ser ut över matsalen. Karaktäristiska inslag av överljusfönster, takfönster och synlig konstruktion.

3. Karaktäristiskt underljus som ger en indikation om det är någon ute på altanen.

3. Terrasseringen i rummet.

1. Distanser, vitt, furu, limträbalkar, stålpelare, tegel och ljusinsläpp karaktärsdrag att värna i byggnaden. Enkla detaljer som bygger upp en helhet av finslipad omsorgsfull gestaltning.
2. Erskines möblerings och planteringsplan från 1987 med jourmatsal, kafeteria, servering och glasveranda. Bland växterna finns bland annat Silverkalla och Fikus. Källa: ArkDes
3. Ritning av korridorens tak av Erskine. Ett karaktärsdrag att värna. Källa: ArkDes
4. Erskines skisser av de karaktäristiska stålpelarna som karaktäriserar matsalen. Källa: ArkDes
5. En av de liggande limträpelarna accentueras genom det parallellt liggande ljusinsläppet.

Karaktärer att värna

INTERIÖRA REKOMMENDATIONER

Göran Terrassen har ett kulturhistoriskt värde och den i grunden rena gestaltningen av rummet med vitt och furu är det karaktärsdrag som genomgår hela matsalen. De omsorgsfullt utformade detaljerna är inte dominerande men viktiga för läsbarheten av Erskines verk. Problematiken med denna typ av arkitektur är att det diskreta och återhållsamma lätt överröstar av senare tillägg som inte är anpassade till rummets gestaltning.

De karaktärsdrag som beskrivits i utredningen är bärande för upplevelsen av byggnaden och dess arkitektoniska gestaltning. För att inte minska byggnadens kulturhistoriska värde bör stor hänsyn tas till de karaktärsdrag som beskrivits i text och illustrerats på ritning. Tillsammans bygger de upp byggnadens kulturhistoriska värde och förändring av enskilda delar kan ha stor inverkan på det sammantagna värdet.

Lösöre

Erskine utformade en tydlig möbleringsplan med enkla möbler och planteringar, för inte förta den grundläggande gestaltningen. Lösöre går inte att reglera enligt lagstiftning men varsamhet bör ändå vara grundtanken vid inredning i denna typ av miljö, ett förhållningssätt som inte eftersträvs vid inventeringstillfället. Det enkla och funktionalistiska innebär en återhållsam utsmyckning och de tillägg som gjorts, så som röda stolar och befintligt möblemangs utformning är allt för dominerande i rummet.

Konsverken är även de lösöre och kan inte regleras med PBL, men flertalet av konstverken är utformade för just den specifika plats de befinner sig på idag. Att låta konsten behålla sin plats ökar byggnaden faktiska och

upplevda värde. Konsverken bör därför värnas även om lagstiftningen inte kan skydda dem.

Strukturella tillägg

Karaktärsdragen med den synliga konstruktionen i furu och stål, med vita väggar i olika strukturer samt ljusinsläpp är en devis som är starkt kopplad till Erskine.

Det finns flera olika restaureringsteoretiska ideologier som styr hur ingrepp och tillägg i en byggnad bör ske. De olika ideologierna speglar såväl förändring som strikt bevarande. En av de gällande grundläggande idéerna vid tillägg i en kulturhistoriskt värdefull byggnad är att tillägg skall vara tydligt avläsbara. Detta bör även vara den grundläggande idéen i en så typisk arkitektonisk utformning som Göran Terrassen. Materialiteten bör särskilja sig från det befintliga men enhetlig, anpassad och underordnad de grundläggande karaktärsdragen. De förstärkande karaktärsdragen så som, ljusinsläppen och distanser kan utnyttjas även för nya tillägg.

Befintliga ursprungliga material

De karaktärsdrag och den grundläggande ursprungliga materialiteten har ett kulturhistoriskt värde och bör därför hanteras varsamt. Ändringar på befintliga delar får inte vara förvanskande, varför det rekommenderas att vid större ändringar kontakta antikvariskt sakkunnig för rådgivning eller konsekvensanalys.

1. Ett av de fasta konstverken i byggnaden
2. Samverkan mellan material, rumslighet och ljus.

Källor

LAGRUM

Plan- och bygglagen (2010:900), PBL
Miljöbalken (1998:808), MB

ARKIV

Arkitektur- och Designmuseums arkiv (ArkDes)

Ralp Erskines samling:

- Mapp, M128
- Mapp, M150
- Mapp, M152
- Mapp, M153
- Mapp, M179

Locums interna ritningsarkiv

Stockholm Stadsbyggnadskontor (SBK)

- Bygglöshandlingar för S:t Görans sjukhusområde

Stockholm stadsmuseum (SSM)

- Klassificering

TRYCKTA

Egelius, Mats, Ralph Erskine, arkitekt, Byggförl., Stockholm, 1988

Davey, Peter & Hultin, Olof, The architecture of Ralph Erskine, Arkitektur, Stockholm, 2008

OTRYCKTA

<https://www.su.se/om-oss/universitetsomr%C3%A5det/arkitektur/ralph-erskine-100-%C3%A5r-1.174096>

<http://www.erskine.se/>

<https://www.arkitekt.se/ralph-erskine/>

<https://www.bing.com/maps?q=Stockholm&FORM=HDRSC4>

EJ HANTERADE ARKIV

För vidare informationsinhämtning som inte rymms inom ramen för detta arbete.

Regionsarkivet i Stockholm

Ritninghandlingar gällande Personal matsalen på S:t Görans Sjukhusområde, innehållande bland annat:

- Fasadritningar
- Planritningar
- Sektioner
- Detaljritningar
 - Stålpelare och beslag
 - Träpartier vid bricktransportör
 - Glaspartier
 - Trappa
 - Skärmar
 - Fönsterdörrar
 - Vindfång
 - Soffstommar
 - Planteringslådor
 - Gardinskenor
 - Diverse beslag mm.

PRATA MED OSS!

white.se
@whitearkitekter

DETA.

BOCKAD STÅLVÄT 1,0mm.

SEKTION A-A

REFLEKTORVINGE

white